

राजाकुरा
हाम्रो कुरा

राजनीति सेवा कि व्यवसाय ?

नेपालमा राजनीतिलाई सेवाभन्दा व्यवसाय बढी बनाउन थालेपछि आफूले जितारे पठाका प्रतिनिधिको साथ पनि जोगाउन नसक्ने अवस्था आएको छ । तीनी तहका सरकारको नेतृत्व गर्ने नेताहरू आफ्ना कार्यकर्ता पोसमा नै व्यस्त छन् । सेवाको भावना राख्ने नेतृत्व पाउन मुस्किल छ । निष्ठाको राजनीति गर्ने ईमान्दार ब्यक्तिले निर्वाचनको समयमा टिकट पाउनै सक्दैनन् । संजोगवस टिकट पाइहाल्यो भने निर्वाचित हुने सक्दैनन् । निर्वाचित भइहालेको खण्डमा काम गर्ने सक्दैनन् । यही दुर्दशाबाट देश गुर्जिँदछ । जनताका काम भन्दा पनि पद, पैसा, प्रशंसामा मग्छ पने नेतृत्वको संख्या बढ्दो छ । आफ्नो आलोचना गर्ने ब्यक्तिलाई हरप्रयासबाट ठेगान लगाइदिने र हनुमानहरू वरपर राख्ने अभ्यासले निरन्तरता पाएको छ ।

राजनीतिक नियुक्तिलाई कमाउधन्दा बनाइएको छ । अवसरको लागि सेवा भावना बेच्ने प्रचलन बढेको छ । राजनीतिप्रति जनताको विश्वास गुम्दै गइरहेको छ । असक्षम, अशिक्षित र अज्ञानीको चंगुलमा फसेको राजनीतिले मुलुकको भविष्यको रूपरेखा कोर्न सक्ला ? भन्ने चासो चिन्ता जनतामा छ । नागरिकको धैर्यताको बाँध टुट्नै लागेको छ । बदमासी गर्न सक्ने, भ्रम छन् सक्ने, छलकपट गर्न सक्ने र समयानुकूल आफुलाई परिवर्तन गराउन सक्ने व्यक्तिमात्रै राजनीतिज्ञ हुन्, उनीहरूमात्रै अगाडि बढ्छन् भन्ने गलत मानसिकताको विकास भएको छ । जसका कारण विषयगत दक्षता भएका, शिक्षित र रचनात्मक ब्यक्तिले राजनीतिमा कम चासो राख्ने गरेका छन् । अहिले मुलुकमा परम्परागत, अवैज्ञानिक र निर्वाहमुखी कृषि प्रणाली छ । दक्ष तथा प्राविधिक जनशक्तिको कमी छ । विद्यालय तह पार गर्दै गरेका युवाहरू विदेश पलायन हुन बाध्य छन् । उच्चशिक्षाको बहानामा होस् वा बैदेशिक रोजगारीको बहानामा होस् देश छोड्नेको लर्को लाग्न थालेको छ । देशमा उद्योगधन्दा बन्द छन् । बेरोजगारीको समस्या दिनप्रतिदिन बढ्दै गइरहेको छ । राजनीतिक स्थायित्व भएसँगै देशको विकास हुनुपर्ने हो तर, हुन सकिरहेको छैन । अब मुलुक आर्थिक संकटको दिशामा अघि बढ्ने देखिन्छ । संघ, प्रदेश र स्थानीय तहका सबै संरचनाले उत्पादन, आत्मनिर्भरता, स्वाधीनता, समृद्धिमाफत समाजवादी अर्थतन्त्र निर्माणका आधारहरू तय गर्नुको सट्टा प्रचारमुखी बजेट निर्माणमा व्यस्त देखिन्छन् । प्रदेश र स्थानीय तहहरूले राष्ट्रिय योजना र नीतिको सीमाभित्र बसेर आफ्ना स्रोतसाधनबाट अधिकतम विकास एवं समृद्धि हासिल गर्नेतर्फ पहल गर्नुपर्छो तर, त्यस्तो हुन सक्ने । मुलुकको समृद्धि सबैको साभ्ना लक्ष्य भएकोले लक्ष्यप्राप्ति सबैको उद्देश्य हो । यसका लागि सबै जिम्मेवार हुनुपर्ने देखिन्छ । जनतालाई भ्रममा राखेर राजनीति गर्ने समयको अन्त्य निश्चित छ भन्ने कुरा उपनिर्वाचनको परिणामले देखाएको छ । जनताको चाहाना अनुसार व्यवस्था परिवर्तन हुन्छ भन्ने विषयमा राजनीतिक नेतृत्वको ध्यान केन्द्रित हुनु जरुरी छ । जनता निराश देखिएका छन् तर, निराश बन्नु समस्याको समाधान भने पटककै होइन । नयाँ संविधानले मुलुकको बाटो स्पष्ट पारिसकेको छ । जनताको प्रतिस्पर्धात्मक बहुदलीय लोकतान्त्रिक शासन प्रणाली, नागरिक स्वतन्त्रता, मौलिकअधिकार, मानवअधिकार, बालिक मताधिकार, आवधिक निर्वाचन, पूर्ण प्रेसस्वतन्त्रता तथा स्वतन्त्र, निष्पक्ष र सक्षम न्यायपालिका र कानुनी राज्यको अवधारणा नयाँ संविधानमा उल्लेख छ । नेपाल लोकतान्त्रिक मूल्य र मान्यतामा आधारित समाजवाद उन्मुख राष्ट्र हो । यही नै विकास र समृद्धिको आधार हो । यसलाई व्यावहारिकरूपमै कार्यान्वयन गर्नु जरुरी छ । अब आर्थिक विकास र समृद्धिको खाका कोर्ने र व्यवहारमा देखाउने बेला आएको छ । अब नेपालीलाई मुलुकको विकासमा राजनैतिक हस्तक्षेप कदापी स्वीकार्य हुने छैन ।

विश्व व्यवस्थाको चपेटामा फसेको नेपाल

केशव खतिवडा

इतिहास, सामाजिक अध्ययन तथा परिवर्तनका लागि विश्वलाई एउटा मूल एकाइ मानी अध्ययन तथा विश्लेषण गर्ने सिद्धान्तलाई विश्व व्यवस्था सिद्धान्त भनिन्छ । अमेरिकी समाजशास्त्री तथा अर्थशास्त्री इयानुएल वालरस्टिनले सन् १९७० को दशकमा 'द मोर्डन वर्ल्ड सिस्टम' नामक पुस्तकमाफत विश्व व्यवस्थावारे दृष्टिकोण प्रस्तुत गरे । उनका अनुसार विश्वमा राष्ट्रहरू थुप्रै राज्यहरूमा विभाजित छ । यसलाई समष्टिमा विभू एक प्रणालीका रूपमा र व्याप्टिमा थुप्रै राष्ट्रहरू राज्यका रूपमा फरक फरक दङ्कले हेर्ने, बुझ्ने र विश्लेषण गरिन्छ ।

विश्व एउटा सिङ्गो प्रणाली हो भने यसभित्रका विभिन्न एकाइहरूमा विभाजित राष्ट्रहरू उपप्रणाली हुन् । ग्रह र उपग्रहबीचमा सम्बन्ध भएजस्तै सिङ्गो विश्वप्रणाली र उपप्रणालीका रूपमा रहेका थुप्रै राष्ट्रको बीचमा अन्तरसम्बन्ध रहेको हुन्छ । विश्व प्रणालीलाई एउटा बौद्धिक परिप्रेषणका रूपमा प्रतिपादन गर्ने सिद्धान्तकार वालरस्टिनद्वारा लिखित द मोर्डन वर्ल्ड सिस्टम नामक पुस्तकअनुसार इतिहासमा दुई किसिमका विश्व प्रणाली पाइन्छन् । पहिलो, विश्व अर्थव्यवस्था प्रणाली र दोस्रो, विश्व साम्राज्य प्रणाली । विश्व अर्थव्यवस्था प्रणाली तीन तहका मुलुकहरूको बीचमा स्रोतसाधनको प्रयोग र शोषणसँग सम्बन्धित छ भने विश्व साम्राज्य प्रणाली शक्ति अभ्यास र प्रयोगसँग सम्बन्धित छ । विश्व अर्थव्यवस्था प्रणालीअनुसार वर्तमान विश्वमा पुँजीवादको वर्चस्व रहेको छ । तर पुँजीवादी अर्थव्यवस्था देहायबमोजिम चार कारणले समस्या ग्रस्त बन्दै गएको छ ।

१. माग र पूर्तिबीच असन्तुलन सिर्जना हुँदै जानु, २. उपभोगबाट सिर्जना हुने अधिशेष मूल्यको एक भाग आफ्नो नाफा हुनुपर्ने पुँजीपतिहरूको इच्छा हुनु, ३. पुँजीपति र मजदुर बीच अन्तर्विरोध बढ्नु र ४. विश्व प्रणाली र थुप्रै राज्यबीचमा हुने अन्तर्विरोध । आर्थिक दृष्टिकोणले हेर्ने हो भने विश्वका पछिल्ला आधुनिक विकासका अवधारणाहरू अर्थशास्त्री जोसेफ स्टुभेनले प्रतिपादन गरेको सिर्जनात्मक विघटनको सिद्धान्त, अर्थात् सेनको आर्थिक विकासका लागि स्वतन्त्रता र क्षमता दृष्टिकोणको ढाँचा सबै पुँजीवादी व्यवस्थामा आधारित छन् ।

सन् १९८० को दशकमा मार्गेट थ्याचर, रोनाल्ड रेगन र अगस्तो पिनाचेले सङ्गठित रूपमा

आधुनिक विश्व प्रणाली अवसर हो कि अभिशाप हो ? यसको सामना कसरी गर्ने वा समाहित कसरी हुने ? आजको अन्तर्निर्भरताको युगमा यो विश्वप्रणालीसँग लामदायक हिसाबले समाहित हुनु र अवसरमा परिणत गर्नुको विकल्प छैन ।

प्रयोगमा ल्याएको उदारवाद, नवउदारवाद र भूमण्डलीकरण पनि पुँजीवादी मान्यतामा आधारित छन् । यसले ससाना मुलुकका स्रोतसाधन शक्तिशाली मुलुकमा जाने व्यवस्था मिलाएको हुन्छ । यस्तो प्रवृत्ति नै आजको विश्वको मूल प्रवृत्ति हो । यही मूल प्रवृत्तिलाई वालरस्टिनको शब्दमा विश्व व्यवस्था सिद्धान्त भनिन्छ ।

विश्वका मूल एकाइभित्रका शक्ति राष्ट्रहरूले साना र दुर्बल राष्ट्रहरूमा नियन्त्रित अस्थिरता सिर्जना गर्ने, अस्थिर राष्ट्रहरूको माइक्रो म्यानेज्यान्ट गर्ने नाममा नाम मात्रको अनुदान र िश लिएर प्रवेश गर्ने गर्छन् । यसपछि आआफ्नो हित र स्वार्थ अनुकूल हुनेगरी आन्तरिक व्यवस्थापनमा सहयोग गर्ने नाममा सो मुलुकमा र हेको कच्चा पदार्थ, श्रम शक्ति आफ्नो मुलुकमा भित्र्याउँछन् । त्यस मुलुकलाई आफ्नो उत्पादित वस्तु विक्री गर्ने बजार बनाउने, लाभदायक दङ्कले पुँजी लगानी गर्ने क्षेत्र कायम गर्ने, सहयोग गर्ने नाममा चर्को ब्याजदरमा ऋण लगानी गर्ने र असमान सन्धि सम्झौता गर्ने बाध्य बनाउँछन् । अनि सो मुलुकलाई अघोषित उपनिवेश बनाउँछन् ।

वालरस्टिनका अनुसार पुँजीवादी अर्थशासन व्यवस्थाको मूल चरित्र वा विशेषता भनेको गरिबीलाई जोगाई राख्नु हो । किनभने गरिबी कायम रहेको खण्डमा गरिबी न्यूनीकरण गर्ने बहानामा चर्को ब्याजदरमा ऋण लगानी गर्नु । रोजगार दिने नाममा सस्तो श्रम भित्र्याउन सकिन्छ । विकासमा सहयोग पुऱ्याउने नाममा लाभदायक दङ्कले पुँजी लगानी गर्ने अवसर रहन्छ । व्यापार सम्झौताका नाममा आफ्ना उत्पादित वस्तुहरू विक्री गर्ने नयाँ बजार बनाउन सकिन्छ । अस्थिरता व्यवस्थापन गर्ने नाममा आन्तरिक राजनीतिमा चलखेल गरी आफू अनुकूलको सरकार बनाउन घुसपैठ गर्ने अवसर प्राप्त हुन्छ ।

इयानुएलले स्रोत र साधन भएका ससाना मुलुकहरूलाई शक्ति राष्ट्रहरूले शोषण गर्ने तरिकालाई तीन तहमा विभाजन गरी व्याख्या गरेका छन् । पेरिफेरि मुलुक (तल्लो परिधिमा रहेका कमजोर र अल्पविकसित मुलुक) सेमिपेरिफेरि मुलुक (बीच वा मध्य परिधिमा रहेका विकासशील मुलुक), कोर मुलुक (मुख्य शक्तिशाली मुलुक) आजको युग विगतको जस्तो शोषित थुप्रै र अमेरिकी धुरीबीचको शीतयुद्धको युग हैन ।

यो व्यापार युद्धको युग हो । सैनिक र राजनीतिक उपनिवेशको युग नभएर व्यापार उपनिवेशको युग हो । जसअनुसार पेरिफेरि (अल्पविकसित) मुलुकमा रहेका कच्चा पदार्थ र

सस्तो श्रमजस्तै स्रोत साधन सेमी पेरिफेरि (विकासशील) मुलुकतर्फ जाने र पेरिफेरि र सेमिपेरिफेरि मुलुकमा रहेको स्रोतसाधन कोर (शक्तिशाल) मुलुकतर्फ जाने अघोषित र अदृश्य मार्ग बनाएको हुन्छ । अर्कोतर्फ कोर मुलुकमा उत्पादित वस्तुहरू विक्री गर्न र लाभदायक दङ्कले पुँजी लगानी गर्ने पेरिफेरि र सेमी पेरिफेरि मुलुकतर्फ जाने व्यवस्था मिलाएको हुन्छ । सारमा आधुनिक विश्व व्यवस्था सिद्धान्तको मूल प्रवाह वा आत्मा यति नै हो ।

यही विश्व व्यवस्थाको चपेटामा नेपाल मूलतः २०४६ सालको बहुदलीय व्यवस्थाको पुनर्स्थापनसँगै फस्दै आएको पाइन्छ । आर्थिक उदारीकरण र संरचनागत समायोजन कार्यक्रमको नाममा अनियन्त्रित दङ्कले निजीकरण र वित्तीय उदारीकरणको सुल्लत गरियो । विश्वव्यापीकरणसँग मित लगाउँदै जाने वा पौँठेजोरी खल्दै नियन्त्रित दङ्कले सामना गर्ने भन्ने विवाद उदारवादको पक्षधर नेपाली काङ्ग्रेस र हुलमुले नीतिका पक्षधर कम्युनिस्टहरूका बीचमा बहस चलेको भए पनि दर्शनको हाराहारीमा महत्त्वपूर्ण सार्वजनिक संस्थानहरू कौडीको भाडामा निजीकरण गरियो । विदेशीको प्रस्ताव योजना र ऋण लगानीमा विभिन्न परियोजनाहरू स्वीकार गरियो ।

बैदेशिक रोजगारीका लागि सकेसम्म धेरै राष्ट्रसँग श्रम सम्झौता गरी सक्रिय जनशक्तिलाई विदेश पलायन गराइयो । शिक्षालाई एकातर्फ निजीकरण गरियो भने अर्कोतर्फ विदेशमुखी बनाइयो । स्वास्थ्य क्षेत्रलाई लुटको व्यापार गरियो । परिणाम स्वरूप विश्वव्यापीकरणलाई धान्न सक्ने मुलुकको आन्तरिक संरचनाको विकास नै नभएको कारणले गर्दा स्वदेशी उद्योगधन्दा नकारात्मक अवर पऱ्यो । समग्रमा मुलुकको स्रोतसाधन शक्ति राष्ट्रहरूतर्फ जाने र ती मुलुकका उत्पादित सामान बजारीकरणका लागि भित्रिन थाले । अनपेक्षित दङ्कले राजनीतिक अस्थिरता सिर्जना गरियो ।

मदन भण्डारीको रहस्यमय जिप दुर्घटना, नेपाली काङ्ग्रेसको एकल बहुमतको सरकारले मध्यावधि निर्वाचन घोषणा गर्ने, थापा र चन्दलाई काङ्ग्रेस र कम्युनिस्टले पालैपालो प्रधानमन्त्री बनाउने, महाकालीजस्तो राष्ट्रघाती सन्धि गर्ने, दरवार हत्याकाण्ड र राजा ज्ञानेन्द्रको सत्ता रोहणजस्ता घटनाहरू अनपेक्षित रूपमा घटन पुगे ।

माओवादीसँग दिल्लीमा भएको सहमतिअनुसार शान्ति सम्झौता हुनु, पहिलो संविधान सभाले संविधान दिन नसक्नु, दोस्रो संविधान सभाको निर्वाचन गर्ने सरकारको नेतृत्व गर्ने कुनै पनि नेतालाई सक्षम नदेख्नु र संविधानको मर्म विपरीत बहालवाला प्रदानन्यायाधीशलाई मन्त्रीपरिषदको अध्यक्ष बनाउनेजस्ता कार्य भए । राज्य पुनर्संरचनामा पहिचान र सामर्थ्यका विश्वव्यापी आधारलाई बेवास्ता गर्दै नाम मात्रको सैन्यता घोषणा गरियो । दुई तिहाइ नजिकको जननिर्वाचित सरकारले गैरसंवैधानिक दङ्कले संसद विघटन गरी मध्यावधि निर्वाचनको घोषणा गर्यो ।

त्यसपछि असङ्गतिपूर्ण राजनीतिक गठबन्धन र सत्ता भागवण्डाको कुरूप खेल सुरु भयो । राजनीतिक मूल्य मान्यता, नैतिकता, जनउत्तरदायित्व, जवाफदेहिता, सृशान, समृद्धि नारा र कागजी दस्तावेजमा मात्र सीमित हुन पुग्यो ।

परिणामस्वरूप मुलुक यतिखेर वैदेशिक ऋण, व्यापार घाटा, आन्तरिक आम्दानीले साधारण खर्चसमेत धान्न नसक्ने अवस्थामा पुग्यो । बैसङ्गी प्रतिशत सक्रिय जनशक्ति रहेका मुलुक भाडाका सिपाही र जीविकोपार्जनका लागि सस्तो श्रम बेच्न अधिकांश जनशक्ति विदेशिन पुगे ।

विदेशी शिक्षाप्रतिको आकर्षणले एकातर्फ ठूलो धनराशि विदेशिन पुग्यो । अर्कोतर्फ ब्रेन ड्रेन हुन पुग्यो । कृषियोग्य जमिन बाँकिन पुगे । कृषिप्रधान मुलुक खाद्यान्न आयात गर्नुपर्ने अवस्थामा पुग्यो । बाकसमा आउने लाससँग साटोको रमिटेन्सले मुलुक चल्ने अवस्थामा पुग्यो ।

गरिब र धनीबीचको खाडल गहिरिँदै जाँदा सामाजिक अपराधमा बढोत्तरी हुन पुग्यो । अघोषित रूपमा पदपङ्कडिबाट मुलुकको अर्थ नीति, वैदेशिक नीति, राजनीति, भू-राजनीति, मौद्रिक वा वित्तीय नीति बन्ने र बनाउने काममा कोर मुलुकहरूको भूमिका ओपन सेक्रेट रूपमा देखिन थाल्यो । बालुवाटार वार्ता र भूपू प्रधानमन्त्रीहरूको विज्ञप्ति, लैनचौर वार्ता, बेइजिङ पत्रका सम्मेलनजस्ता घटनाले राजनीतिक अस्थिरता सिर्जना गरी गणतन्त्र, सैन्यता र धर्मनिरपेक्षता खारेज गर्ने इन्डो-प्यासिफिक स्ट्रटेजीलाई रोक्नेजस्ता टड्कारो सन्देश दिन थाले । दलहरूको विभाजन र नाङ्केपसल थपाइले सैन्य लोकतान्त्रिक गणतन्त्र नेपालको जग चर्क्यै गएको छ । वर्तमान विश्व व्यवस्थाभित्र शासन प्रणाली, बहुधार्मिकता, साइबर कानून, सैनिकीकरण, आर्थिक सहयोगसम्बन्धी सङ्गठन, बेल्ड एन्ड रोड इनिशिएटिभ, इन्डो-प्यासिफिक स्ट्रटेजीजस्ता महापरियोजनाका बीचमा भएको प्रतिस्पर्धाजस्ता पक्षहरू पनि विश्व व्यवस्था प्रणालीभित्रका विशेषताहरू हुन् ।

त्यसो हो भने आधुनिक विश्व प्रणाली अवसर हो कि अभिशाप हो ? यसको सामना कसरी गर्ने वा समाहित कसरी हुने ? आजको अन्तर्निर्भरताको युगमा यो विश्वप्रणालीसँग लाभदायक हिसाबले समाहित हुनु र अवसरमा परिणत गर्नुको विकल्प छैन । जसका लागि पेरिफेरि मुलुकले सेमी पेरिफेरि र कोर मुलुकबाट शोषण हुनुको सट्टा लाभ प्राप्त गर्दै आफ्नो स्तरोन्नति गर्ने र सेमी पेरिफेरि मुलुकले पेरिफेरि मुलुकबाट पारस्परिक हितका आधारमा न्यायोचित लाभ प्राप्त गर्ने र कोर मुलुकबाट अपेक्षित लाभ प्राप्त गरी आफ्नो स्तरोन्नति गर्ने र कोर मुलुकले विश्वको कुनै भागको दरिद्रता विश्वको समृद्धिका लागि चुनौती हो भन्ने मान्यतालाई आत्मसात गर्दै असल मित्र राष्ट्रको भावनाले पेरिफेरि र सेमिपेरिफेरि मुलुकलाई सहयोग उपलब्ध गराई उनीहरूको आर्थिक विकासमा सहयोग पुऱ्याउनु पर्दछ ।

पछिल्लो दशकमा चीन, दक्षिण कोरिया, सिङ्गापुर, मलेसिया भूटानजस्ता एशियाका केही मुलुकहरूले आन्तरिक विकाससाधन र वैदेशिक सहयोगको समुचित प्रयोगद्वारा विकासमा फड्को मारेका छन् । तर कोर मुलुकको चपेटामा परेर नेपाल, श्रीलंका, पाकिस्तान, बङ्गलादेशजस्ता मुलुक आर्थिक रूपमा घराशायी बन्दै जाँदै छन् । आधुनिक विश्वप्रणाली विश्व शान्तिको मानदर्शन बन्नुपर्छ । (साभारः रातोपाटी)

सूचना प्रविधिको विकासमा आईटीयुको भूमिका ?

आजको अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार युनियन(आईटीयु) विभिन्न आरोहअवरोह पार गर्दै आजको अवस्थामा आइपुगेको हो ।

यस संस्थालाई अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार संघको नामले समेत चिनिन्छ । आजभन्दा १ सय ५७ वर्ष पहिले सन् १८६५ मे १७ तिर फ्रान्सको पेरिसमा स्थापित अन्तर्राष्ट्रिय टेलिग्राफ युनियनको परिवर्तितरूप नै विश्व दूरसञ्चार संघ (इन्टरनेसनल टेलिकम्युनिकेसन युनियन) हो । त्यतिबेला सदस्य मुलुकहरूबीच टेलिग्राफ सेवा आदानप्रदानमा सहकार्य गर्ने उद्देश्यका साथ अन्तर्राष्ट्रिय टेलिग्राफ युनियनको स्थापना भएको थियो ।

सन् १९३० दशकमा आई पुग्दा अन्तर्राष्ट्रिय टेलिग्राफको जीवनमा परिवर्तन आएको पाइन्छ । सन् १९३२ मा स्पेनको भिङ्टुमा भएको अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार महासन्धिद्वारा अन्तर्राष्ट्रिय टेलिग्राफ संघ र अन्तर्राष्ट्रिय रेडियोटेलिग्राफ कन्भेन्सन एकआपसमा गाभिन पुगे । उक्त समायोजनको मूल उद्देश्य रेडियो र टेलिफोन सेवालाई व्यवस्थित गर्नु थियो । सन् १९३४ मा महासन्धि कार्यान्वयनमा आए पश्चात् आजको अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार संघ (आईटीयु) अन्तर्राष्ट्रिय टेलिग्राफ संघको उत्तराधिकारी संस्था बन्न पुग्यो । सन् १९४७ नोभेम्बर १५ मा अन्तर्राष्ट्रिय दूर सञ्चार संघ, संयुक्त राष्ट्र संघ (युएनओ) को एक विशेष एजेन्सी बन्न पुग्यो ।

अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार युनियन, हाल अस्तित्वमा रहेका सबैभन्दा पुराना अन्तर्राष्ट्रिय संस्थाहरूमध्ये एक कहलिन्छ । हाल अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार संघले संयुक्त राष्ट्र संघीय आर्थिक र सामाजिक परिषद मातहतमा कार्य गरिरहेको छ । अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार संघले मूलतः आईटीयु-आर, आईटीयु-टी, आईटीयु-डीको क्षेत्र हेर्छ । आईटीयु-आर भन्नाले रेडियो कम्युनिकेसन बुझाउँछ । यस एजेन्सीले रेडियो स्पेक्ट्रम व्यवस्थापनसम्बन्धी कार्य गर्छ । यसले रेडियो फ्रिक्वेन्सीको प्रभावकारी, समानतापूर्ण र मितयव्यी (इफिसियट, इक्वुटेबल र इफेक्टिव) उपयोगमा ध्यान दिन्छ । स्पर्णीय छ रेडियो फ्रिक्वेन्सी बाँडफाँट मूलतः क्षेत्रीय आधारमा हुन्छ । आईटीयु-टीले टेलिकम्युनिकेसन टैकिन्ग स्टान्डर्डलाई जनाउँछ । यस निकायले दूरसञ्चार उपकरण तथा सेवाको गुणस्तर निर्धारणको कार्य गर्छ । दूरसञ्चार उपकरण तथा सेवाको

धनुबहादुर बुढाथोकी 'संघर्ष'

मापदण्ड निर्धारण मूलतः ट्राफिक तथा प्राविधिक अध्ययनको आधारमा हुने गर्छ । यस निकायले उक्त मापदण्ड लागू गर्नसमेत सदस्य मुलुकहरूलाई सिफारिस गर्छ । आईटीयु-डी भनेको टेलिकम्युनिकेसन डेभलपमेन्ट हो । यस निकायले विश्वभर दूरसञ्चार प्रविधि तथा सेवाको विकास र विस्तारको कार्य गर्छ । यस कार्यका लागि सदस्य मुलुकहरूलाई सहयोग गर्ने, समन्वय गर्ने प्राविधिक सहायता उपलब्ध गराउने गर्छ । यो निकाय नयाँ प्रविधि विकासका लागि प्राविधिक एवं वित्तीय स्रोतसाधन परिचालनका लागिसेमेत जिम्मेवार हुन्छ ।

सिस्टम ट्यान्डको जेनेभामा अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार युनियनको मुख्यालय रहेको छ भने महासचिव अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार संघको सर्वोच्च प्रशासकीय अधिकारी मानिन्छन् । हाल डोरिन बानन मार्टिनले महासचिवको जिम्मेवारी सम्हालि रहेकी छिन् । सन् २०२३ जनवरी १ देखि उनले जिम्मेवारी प्राप्त गरेकी छिन् । उनी दुई दशकदेखि दूरसञ्चार क्षेत्रको नीति निर्माण, डिजिटल ट्रांसफर्मेशन, रोजगार सुचना, सीप विकास र लैंगिक समता र आर्थिक सामाजिक समावेशिताको क्षेत्रमा नेतृत्वदायी भूमिकामा रहेकी छिन् ।

दूरसञ्चार क्षेत्रको विकास र विस्तारका लागि रेडियो र टेलिभिजनको फ्रिक्वेन्सी प्रदान गर्नु, दूरसञ्चार क्षेत्रमा खोज अनुसन्धान गर्नु, रेडियो स्पेक्ट्रमको साभ्ना एवं विश्वव्यापी प्रयोगलाई बढावा दिनु, भूउपग्रहसम्बन्धी प्रविधि विकास गर्नु भूउपग्रहको कक्ष तोक्नु, दूरसञ्चार क्षेत्रमा अन्तर्राष्ट्रिय सहयोगलाई बढावा दिनु यसका उद्देश्य हुन् । यसैगरी दूरसञ्चार क्षेत्रको प्राविधिक मापदण्ड तय गर्नु, दूरसञ्चार सेवा प्रदायकबीच समन्वय गर्ने मद्दत गर्नु र विकासशील मुलुकहरूमा दूर सञ्चार पूर्वाधार सुधार एवं विकास गर्ने पहल गर्नु अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार संघको मूलभूत

उद्देश्यहरू हुन् ।

यस्तै अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार युनियनले मूलतः बोडव्यान्ड इन्टरनेट, ताररहित प्रविधि (बोड व्यान्ड टेक्नोलोजी), एरोनटिकल, सामूहिक नेभिगेशन, रेडियो खगोल विज्ञान, उपग्रहमा आधारित मौसम विज्ञान, टेलिभिजन प्रसारण, नेक्स्ट जेनेरेशन नेटवर्क) क्षेत्रमा मूलभूतरूपमा कार्य गरिरहेको छ । यसबाहेक विद्युतीय अपराध (साइबर फ्रडम), आकस्मिक दूरसञ्चार सेवा (इमर्जेन्सी टेलिकम्युनिकेसन), कृत्रिम बुद्धि (आर्टिफिसियल इन्टेलिजेन्सी) रूना, मर्नाता तथा साना उद्यमशीलता (एसएमईएस इन्टरप्रेनियरसिप) लैंगिक समता (जेन्डर इक्वुटी), युवा शिक्षा -युव एकाडेमिया) आदि क्षेत्रहरूमा समेत यो संघ सक्रिय छ । दूरसञ्चार क्षेत्रमा अन्तर्राष्ट्रिय सहकार्य तथा सहयोग प्रबर्द्धन गर्नु, रेडियो स्पेक्ट्रमको व्यवस्थापन गर्नु, स्याटलाई अर्बिटको सहकार्यपूर्ण व्यवस्थापन गर्नु कार्यहरूको दृष्टिकोणबाट अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार युनियनको कार्य क्षेत्रमा पर्छ ।

दूरसञ्चार पूर्वाधारहरूको विकास गर्नु, विश्वभर दूरसञ्चार प्राविधिक र सेवा परिचालनको मापदण्डहरू निर्धारण गर्नु र सदस्य मुलुकलाई आफ्नै दूरसञ्चार प्रणालीहरू विकास गर्न मद्दत एवं एकाडेमिया) आदि क्षेत्रहरूमा समेत यो संघ सक्रिय छ । दूरसञ्चार क्षेत्रमा अन्तर्राष्ट्रिय सहकार्य तथा सहयोग प्रबर्द्धन गर्नु, रेडियो स्पेक्ट्रमको व्यवस्थापन गर्नु, स्याटलाई अर्बिटको सहकार्यपूर्ण व्यवस्थापन गर्नु कार्यहरूको दृष्टिकोणबाट अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार युनियनको कार्य क्षेत्रमा पर्छ ।

अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार युनियन सदस्य मुलुकहरूको दूरसञ्चार क्षेत्रको नियमन गर्ने विश्वको सबैभन्दा ठूलो नियमनकारी निकाय हो । अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार संघले मूलतः भौतिक संरचनाको साभ्ना प्रयोग, अन्तर्देशीय कनेक्टिभिटी, इन्टर कनेक्शन, महसुब साफेदारी, इमर्जेन्सी टेलिकम्युनिकेसन सॉसिस, टेलिकम्युनिकेसन उपकरण मापदण्ड परिभाषित गर्ने, साइबर सेक्युरिटी,

टेलिभिजन प्रसारण, स्याटलाइटमा आधारित मौसम विज्ञान, बोडव्यान्ड इन्टरनेट, वधरलेख टेक्नोलोजी, अन्तरीक्ष तथा समुद्री नेभिगेशन, रेडियो स्पेक्ट्रम, स्याटलाइट अर्बिट आदि क्षेत्रमा निमनकारी भूमिका निर्वाह गर्छ ।

हाल अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार युनियनका सदस्य संख्या १९३ पुगेका छन् । संयुक्त राष्ट्रसंघका सबै सदस्य राष्ट्रहरूको लागि सदस्यता खुला छ । नेपाल सन् १९५७ (विसं २०१४) मा अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार युनियनको सदस्य बनेको हो । हाल, पलाउ गणतन्त्रबाहेक संयुक्त राष्ट्रसंघका सबै सदस्य राष्ट्र यसका सदस्य रहेका छन् । यस संगठनमा सामेल हुनुको सबैभन्दा कान्छो मुलुक दक्षिण सुडान सन् २०११ जुलाई ११ मा सदस्य बनेको थियो । सदस्य मुलुकबाहेक दूरसञ्चार क्यारियरहरू, उपकरण निर्माता कम्पनीहरू, मिडिया कम्पनीहरू, कोषिकाहरू, अनुसन्धानमूलक शैक्षिक संस्थाहरू सहित नौ सबभन्दा धेरै संघसंस्था र व्यावसायिक निकायहरू यस संघमा आबद्ध छन् । महादान गर्नेबाहेक अन्य विषयमा यी निकायहरूको निर्णायक भूमिका हुन्छ ।

अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार युनियनले सदस्य मुलुकहरूलाई पाँच प्रशासनिक क्षेत्रमा विभाजन गरी संसदको प्रशासनलाई सुव्यवस्थित गरेको छ । क्षेत्र "ए" अमेरिका अन्तर्गत ३५ सदस्य राष्ट्रहरू, क्षेत्र "बी" अन्तर्गत पश्चिमी युरोपका ३३ सदस्य राष्ट्रहरू, क्षेत्र "सी"मा पूर्वी युरोपका ३३ सदस्य राष्ट्रहरू, क्षेत्र "डी" अन्तर्गत अफ्रिकाका ५४ सदस्य राष्ट्रहरू र क्षेत्र "इ" मा एशिया र अस्ट्रेलियाका ५० राष्ट्रहरू रहेका छन् । प्रशासनिक सहजताका लागि अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार युनियनले अफ्रिका, अमेरिका, अरब क्षेत्र, एशिया तथा प्रशांत क्षेत्र, कमनवेल्थ अफ इन्डिपेन्डेन्स स्टेट र युरोप गरी ६ स्थानमा क्षेत्रीय कार्यालयहरू खडा गरेको छ । अन्तर्राष्ट्रिय दूर सञ्चार युनियनले इन्टरनेट, मोबाइल नेटवर्क विस्तार, ग्रामीण तथा सहरी नेटवर्क विस्तार, अन्तर्राष्ट्रिय ब्यान्डविड, मोबाइल तथा फिक्स्ड टेलिफोन आदि विषयहरूमा अघावधिक तय्यकहरू प्रकाशन गर्दै आएको छ ।

स्पर्णीय छ, दूरसञ्चार नियमावली २०४४ मा आईटीयुले निर्धारण गरिएअनुसृत गुणस्तर मा दूरसञ्चार सेवा संचालन गर्नुपर्ने प्रावधान छ । (साभारः बाह्यरी)

महत्त्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू

मकवानपुर प्रहरी	एम्बुलेन्स सेवा
प्रहरी कन्ट्रोल: १००	नेपाल रेडक्रस: ५२०७११, ९८५५०२८९५२
जिल्ला ट्राफिक: ५२०५९९	हेटौडा अस्पताल: ५२०३०५
बडा प्रहरी: ५२०२९९	परिवार नियोजन संघ: ५२०७५५, ९८५५१०४५००
पशुपतिनगर इलाका: ५२०५९८	मनहरी रेडक्रस: ९८५५१०५८२१
पालुङ इलाका: ६२०५६७	छतिवन रेडक्रस: ९८६१६२२३११
मनहरी इलाका: ९८५५०९०१६१	भीमफेदी रेडक्रस: ६२०९९९
इलाका फापरवारी: ६२१९८०	पालुङ रेडक्रस: ९८५५२०७४०१
इलाका भीमफेदी: ६९१५६२	बज्रबाराही रेडक्रस: ९८५५३०२९८४
इलाका टिगान: ९८५५२९९३८१	सहकारी अस्पताल: ०५७-५२५८८७, ९८५५६१९१९४
चौकीटोल चौकी: ९७४२५१५५०१	बसामाडी एम्बुलेन्स: ९८५५२९९७५७
चिल्लाङ चौकी: ६९२०००	बारण यन्त्र: १०१
चौघडा चौकी: ९८५४०५४६०४	बाल हेल्थलाइन नेपाल: १०९८
नेवारपानी चौकी: ९७५५०००२९९	माइती नेपाल: ५२१०५०
फाखेल चौकी: ९८५५०३१३९८	अपाङ्ग बाल अस्पताल: ९८५५२९९४५५
पदमपोखरी चौकी: ९८५५०९१७८९	सार्वजनिक हितको लाटि
	राजाकुरा राष्ट्रिय दैनिक

भोलिको पात्रो

भोलि वि.सं. २०८० चैत १६ गते शनिबार २९ अप्रिल २०२३ । नवमी, वैशाख शुक्लपक्ष । बङ्गलाख ११४३ ने.सं. । सूर्योदय ५:२९, सूर्यास्त ६:३१ । सीता जयन्ती । अन्तर्राष्ट्रिय नृत्य दिवस

आजको राशिफल

मेघ	तुला
सामाजिक काममा रूचि बढ्नेछ	प्रतिष्ठित काम गर्ने मौका छ
वृष	वृश्चिक
यात्रामा कष्ट मिल्नेछ	आत्म-विश्वास बढ्नेछ
मिथुन	धनु
त्रासमय दिन हुनेछ	विशिष्ट व्यक्तिसँग भेटघाट हुनेछ
कर्कट	मकर
खानपिन राम्रो हुनेछ	पारिवारिक जमघट हुनेछ
सिंह	कुम्भ
शरीरमा बाधा पुग्न सक्नेछ	स्वादिष्ट भोजनको आनन्द मिल्नेछ
कन्या	मीन
मन पर्ने उपहार पाइने योग छ	कामबाट फुर्सद मिल्नेछ

हरेक दशकमा उठ्ने-सेलाउने दल सुधारको एजेन्डा

खरङ्गाको सडक फराकिलो पारियो

मात्रै गर्छन् ?

काठमाडौं/अन्तिम शाह राजा ज्ञानेन्द्रले सैन्यबलमा सत्ता हत्याउंदा सर्वत्र उठेको एजेन्डा थियो- दलहरू सचिन्त पर्थे । नागरिक आन्दोलनमा सभाहरूमा गएर कांग्रेस-एमाले नेताहरू सचिन्त प्रतिवद्धता व्यक्त गर्थे । 'पुराना गल्ती दोहोर्न्याउँदैनौं' उनीहरू भन्थे ।

रविन सायमीले कार्टून नै बनाएका थिए, 'पुराना गल्ती दोहोर्न्याउँदैनौं । नयाँ गल्ती गर्छौं ।' कार्टून गलत प्रमाणित हुन सकेको भए बरु सायमीकै कार्टून बनाउन हुन्थ्यो । तर दलहरूले पुराना गल्ती दोहोर्न्याए । नयाँ गल्ती पनि गरे ।

त्यसको प्रभाव देखियो तीन वर्षपछि । युद्धबाट शान्तिमा आएको माओवादीले ०६४ को संविधानसभा चुनावमा पहिलो शक्ति बन्दा कांग्रेस र एमाले नेतृत्व खुबै आलोचित भए । तत्तत् कार्यकर्ता पकिभित्र दल सुधारको एजेन्डा व्यापक बनेको थियो ।

कतिसम्म भने तेस्रो शक्तिमा खुन्चेको एमालेका तत्कालीन महासचिव माधव नेपालको राजीनामापछि कार्यबाहक महासचिव बनेका भुलनाथ खनालले आठौं महाविधेशन ताका नारा नै दिएका थिए- पार्टीभित्र व्यापक पुनर्गठन र पुनर्निर्माण ।

पहिलो संविधानसभा कालभरि कांग्रेस, एमाले सचिन्त, बरु माओवादी नै उनीहरूजस्तै, अझ बढ्ता विगियो । त्यही क्रममा चिप-चिरामा फुट्न पुग्यो माओवादी ।

०७० को चुनावमा उसले पनि हविगत भोग्यो । माओवादी हारेसँगै बाबुराम भट्टलाई पार्टीभित्र सुधारका लागि प्रस्ताव गरेको थियो । केन्द्रीय समितिले उनीमाथि नै उठेको प्रहार गरिएको सम्झन्छन् उनीनिकट नेताहरू ।

हरेक पल्ट चुनावमा कसै न कसैले प्रतिकुलता ब्यहोर्छ । त्यसपछि अनिवार्य उठ्ने दल सुधारको एजेन्डा बीचैमा कहनिर बरालिन पुग्छ त ? के दलहरू सचिन्तकै सचिन्त छन् ? या सचिन्तबारे गफ

सभापतिसँग माग गर्ने, केही भ्रातृ संस्थाहरूको अधिवेशन तुरुन्त डान्ने, नीति महाविधेशन गर्ने । शर्माले भनेअनुसार भ्रातृसंस्थाहरूमा सभापति छुनिए पनि कार्यसमिति बन्न सकेका छैनन् । भाँडभैलो अर्कै छ ।

कार्यकर्ताहरू साने पा कार्यलयमा लिने अनशन बसिरहन्छन् । धर्नाहरू कसिरहन्छन् । तर नेतृत्व वास्तै गर्दैन । एमाले पनि भर्खरै भिसन गासस्ट सकेर पुनर्ताजगी भरेर फर्केको अन्तर्भूतिमा छ । तर मतपेटिकाका त्यसको कुनै प्रतिविम्ब छैन । बरु उल्टै एमाले अध्यक्ष केपी ओलीले हिजो भ्रामापाका कडा टिप्पणी गरे, 'हिप्पोपोटामसजस्तो भयो हाभो पार्टी । न दूध दुहेर खान मिल्छ, न मासु खान ।'

ब्लगर सञ्जीव पोखरेल भन्छन्, 'शीर्ष नेताहरूले सचिन्त हो भने छाडनुपर्ने हुन्छ । त्यसो गरेर आफ्नै खुट्टामा किन बन्चरो हान्ने र उनीहरू ?' एमालेमा ठीक यस्तै अवस्था छ । चितवन, तनहुँ र बारा तीनै जिल्लाका क्षेत्रहरूमा एमालेले गत मंसिरभन्दा बढ्ता मत गुमायो । आफ्नै पाँच महिनाअघिको मतसमेत संरक्षण गर्न नसके अवस्थामा एमाले पुरदा पार्टीभित्र बैलाबैला

मच्चिइरहेको छ ।

एमाले नेताहरू भन्छन्- एउटै चुनाव या उपचुनावले समग्र स्थिति फेरि सार्न सक्दैन । तर हामी समीक्षा गर्छौं । एमाले सचिव योगेश भट्टलाई भने, 'पार्टीका नीतिहरूमा सच्याउनुपर्ने या पुनर्विचार गर्नुपर्ने आवश्यकता देखिन्छ । हाम्रा कार्यशैलीहरूमा कमजोरी भएका हुन सक्छन् । रणनीतिक योजनामा पनि कमी भएको हुन सक्छ । समीक्षा गर्छौं ।'

एमालेको कार्यशैलीमा कहनिर कमजोरी भएको हो भन्ने प्रश्नमा भट्टलाई स्पष्ट जवाफ दिइन् । त्यसका लागि पार्टीको बैठकमा छलफल हुने मोटो जवाफ दिन्छन् । उनी एमाले छाडेर एकीकृत समाजवादीको महासचिव बनेका घनश्याम भूसाल भने अहिले दलहरूले भोगिरहेको संकटको जड तत्कालीन प्रधानमन्त्री केपी ओलीको प्रतिनिधिसभा विघटनमा लगेर व्याख्या गर्छन् । ओलीले सत्ता राप्रसँग सञ्चालन गरेको भए कम्तीमा १५ वर्ष कुनै शक्ति विकल्पका रूपमा उदाउन असम्भव थियो भनेर उनी ठोक्नु वा गर्छन् ।

'अभूतपूर्व अवसर थियो, संसद विघटनपछि त्यो गुम्यो', उनी भन्छन्, 'ओलीले कम्तीमा आत्मालोचना गरेको भए अहिलेको वेभ आउन

सम्भव थिएन ।' उपचुनावमा दलहरूले भोगिरहेको असफलता ओली प्रयोगकै असफलता भएको भन्दै भूसाल थप्छन्, 'मलाई अहिले शीर्ष नेतृत्व सचिन्त गर्नु लाउँदैन ।'

नेतृत्वको कार्यशैली सचिन्तको अर्थ पार्टीभित्रको आन्तरिक जीवनलाई अधिक केन्द्रीकरण नगरी बढ्ता लोकतान्त्रिक गराउँदै जानु भन्ने हो । अहिले सत्ताछद्म तथा प्रतिपक्षी दलहरूमा यो पक्षको सर्वथा अभाव हुँदै गएको बताउँछन्, माओवादी केन्द्रका केन्द्रीय सदस्य लेखनाथ न्यौपाने ।

'अध्यक्ष प्रचण्डले शार दाप्रसाद अधिकारीको घरमा बस्दै आएको डेरा छाड्ने भनेर १० पल्टजति प्रतिवद्धता जनाउनुभयो, अहिलेसम्म छाड्न सक्नुभएको छैन', उनी भन्छन्, 'यस्तो अवस्थामा नेतृत्व सचिन्तला भनेर कसरी भन्ने ?'

न्यौपाने यो भन्दा बढ्ता खतरा उदाइरहेका दलहरूमा देख्छन् । उनीहरूमा पार्टी खुलिबन्दा नसक्दै देखिएका प्रवृत्तिले नेपालमा अहिले चलिरेहेको दल सुधारको बहसलाई फन्त खतरनाक ठाउँमा पुर्‍याउन सक्ने उनको सन्देह छ ।

'आर्थिक, नैतिक, चारित्रिक पक्षमा भन्नु बढी प्रश्नहरू छन्', उनी भन्छन्, 'खराबको विकल्पमा फन्त खराब आए भने के गर्ने होला !' ब्लगर सञ्जीव पोखरेल नेपाली समाजमा दलहरूको संरचना निर्माणकै पृष्ठभूमिमा समस्या औँल्याउँदै अहिले त्यसैका असर देखिएको दाबी गर्छन् । पार्टी सदस्यतादेखि टिकट वितरणसम्म त्यसका प्रभावहरू देखिएकाले पार्टी सुधार गर्न सजिलो नरहेको उनको भनाइ छ । 'असल मनसायले केही दल सुधारका लागि लागिरहेको होला, तर प्रदेश जिल्ला तहसम्म नेतृत्वलाई संगठन सच्याउने इच्छा छैन', उनी भन्छन्, 'त्यसैले अहिले जो सचिन्तछौं, सचिन्तछौं भनेर बोल्दैछौं ती केवल शब्द हुन् । नेतृत्वलाई सचिन्त छाँचे परेकै छैन ।'

सडक पनि फराकिलो भयो र उताबाट आएका सवारी पनि टाढैबाट देखिने भयो ।

गाउँपालिका अध्यक्ष कालखेतीले सडक विभागको यो समन्वयले सम्पूर्ण पालिकाबासी खुशी भएको बताए । लोथरदेखि रजैयासम्म पर्ने स्थानमा अन्य ठाउँमा पनि यस्ता मोडको विषयमा आवश्यक कुरा भइरहेको र त्यसको पनि समाधान गर्ने कालखेतीको भनाइ छ । राष्ट्रिय राजमार्ग सीधा बनाउने र टाढाबाट आएका सवारी प्रस्टसँग देख्न सकिने गरी मोडका हिस्साहरू काटेर सच्याउने कार्यका लागि सडक विभागसँग समन्वय गरिने पनि अध्यक्ष कालखेतीले जानकारी गराएका छन् ।

साझाकुरा संवाददाता
हेटौंडा, १४ बैशाख /
मनहरी गाउँपालिकाको पहलमा दुर्घटनाको अधिक जोखिम भएको सडक फराकिलो पार्ने काम सुरु भएको छ । बिहीबार गाउँपालिका अध्यक्ष रञ्जन कालखेतीले सडक विभागमा सहजिकरण गरी सडक फराकिलो पार्ने काम सुरु गराएका छन् । महेन्द्र राजमार्ग अन्तर्गत मनहरी-९ खरङ्गामा पर्ने मोडमा हरेक साता दुर्घटना हुँदै आएको थियो ।

यो क्षेत्रमा महिनामा १० वटासम्म दुर्घटना भएको अहिलेको छ । दुर्घटनाका कारण मनहरीबासीलाई गत वर्ष सर्वसाधारण यात्रुले पनि अकालमै ज्यान गुमाउनु परेको थियो । हाल गाउँपालिकाको यो पहलले जोखिम

न्यूनीकरण हुने स्थानीय ईमानसिंह लामाले जानकारी दिए ।

स्थानीय रविन्द्र श्रेष्ठले गाउँपालिकाको यो कदम प्रशंसनीय भएको बताए । 'हामी प्रायः मोटर साइकलमा हिँड्ने मान्छेलाई सधैंभरि डर भइरहन्छ', श्रेष्ठले भने अब यति भएपछि दुर्घटना केही हदसम्म कम हुने सम्भावना भयो ।

विभिन्न समयमा दुर्घटना हुँदा स्थानीयले चक्काजाम समेत गर्ने गरेका थिए । मनहरी-९ का वडाअध्यक्ष राजकुमार श्रेष्ठले भने- 'हामीले सडक विभागलाई सम्पर्क गर्दा पनि यसको समाधान हुन सकेको थिएन ।' गाउँपालिका अध्यक्ष कालखेतीको पहलमा सडकको छेउमा रहेको माटोको हिस्सा काटेर फालेपछि

सडकको चौडाई बढाएर सवारी टाढैबाट देखिने भयो ।

गाउँपालिका अध्यक्ष कालखेतीले सडक विभागको यो समन्वयले सम्पूर्ण पालिकाबासी खुशी भएको बताए । लोथरदेखि रजैयासम्म पर्ने स्थानमा अन्य ठाउँमा पनि यस्ता मोडको विषयमा आवश्यक कुरा भइरहेको र त्यसको पनि समाधान गर्ने कालखेतीको भनाइ छ । राष्ट्रिय राजमार्ग सीधा बनाउने र टाढाबाट आएका सवारी प्रस्टसँग देख्न सकिने गरी मोडका हिस्साहरू काटेर सच्याउने कार्यका लागि सडक विभागसँग समन्वय गरिने पनि अध्यक्ष कालखेतीले जानकारी गराएका छन् ।

निर्जीवनको बीमा शुल्क ४.५८ प्रतिशतले वृद्धि

काठमाडौं/निर्जीवन बीमा कम्पनीहरूले चालु आर्थिक वर्ष (अव) २०७९/८० को ९ महिनामा ३० अर्ब १ करोड ४८ लाख रुपैयाँ बीमा शुल्क आर्जन गरेका छन् । गत आर्थिक वर्ष २०७८/७९ को सोही अवधिमा २८ अर्ब ८७ करोड ११ लाख रुपैयाँ बीमा शुल्क आर्जन गरेकोमा चालु आर्थिक वर्षको सोही अवधिमा करिब ४.५८ प्रतिशतले वृद्धि भएको हो ।

नेपाल बीमा प्राधिकरणका अनुसार २१ लाख ६६ हजार ३२८ बीमालेख जारी गर्दा ३० अर्ब १ करोड ४८ लाख रुपैयाँ बीमा शुल्क संकलन भएको हो । गत आर्थिक वर्षको सोही अवधिमा २१ लाख ७४ हजार ४१४ बीमालेख जारी गर्दा २८ अर्ब ८७ करोड ११ लाख रुपैयाँ शुल्क संकलन भएको बीमा प्राधिकरणको तथ्यांक छ । सञ्चालनमा रहेका १६ निर्जीवन बीमा कम्पनीले चालु आवको चैत महिनामा ४ अर्ब १४ करोड १५ लाख रुपैयाँ बीमा शुल्क संकलन गरेका छन् । २ लाख ८९ हजार ८८३ बीमालेख जारी गरेर उक्त बीमा शुल्क संकलन गरेको नेपाल बीमा प्राधिकरणले जनाएको छ ।

सिद्धार्थ प्रिमियर अगाडि चालु आर्थिक वर्षमा फाइनेट इन्स्योरेन्स र नेपाल इन्स्योरेन्सको बीमा शुल्क भने गत आर्थिक वर्षको तेश्रो त्रैमासमा तुलनामा घटेको छ । युनाइटेड इन्स्योरेन्सको बीमा शुल्क २१.४५ प्रतिशतले घटेको बीमा प्राधिकरणको तथ्यांकले देखाउँछ । २०७८ चैतमा १ अर्ब २१ करोड बीमा शुल्क संकलन गरेको कम्पनीले चालु आवको सोही अवधिमा १ अर्ब १५ करोड रुपैयाँ मात्रै बीमा शुल्क संकलन गरेको छ ।

नेपाल इन्स्योरेन्सले बीमा शुल्क ३.२० प्रतिशतले घटेको छ । गत आवको तेश्रो त्रैमासमा १ अर्ब १९ करोड बीमा शुल्क संकलन गरेको कम्पनीले चालु आवको सोही अवधिमा १ अर्ब १५ करोड रुपैयाँ मात्रै बीमा शुल्क संकलन गरेको छ ।

चालु आवको तेश्रो त्रैमासमा सबैभन्दा धेरै बीमा शुल्क शिखर इन्स्योरेन्सले संकलन गरेको छ । कम्पनीले ४ अर्ब १५ करोड बीमा शुल्क संकलन गर्दा सगरमाथा र लुम्बिनी जनरल इन्स्योरेन्स मर्जर भएर बनेको सगरमाथा लुम्बिनी इन्स्योरेन्सले ३ अर्ब ४८ करोड बीमा शुल्क संकलन गरेको छ । सगमाथा इन्स्योरेन्सले मात्रै गत आवमा करिब २ अर्ब ४३ करोड बीमा शुल्क संकलन गरेको थियो । सिद्धार्थ र प्रिमियर इन्स्योरेन्स मर्जर भएर बनेको सिद्धार्थ प्रिमियर इन्स्योरेन्सले चैत मसान्तसम्म ३ अर्ब ३५ करोड रुपैयाँ बीमा शुल्क संकलन गरेको नेपाल बीमा प्राधिकरणले जनाएको छ । गत आर्थिक वर्षको सोही अवधिमा सिद्धार्थ इन्स्योरेन्सले मात्रै १ अर्ब ९४ करोड रुपैयाँ बीमा शुल्क संकलन गरेको थियो ।

यसै हिसाबले जनरल इन्स्योरेन्स र एभरेष्ट इन्स्योरेन्स मर्जर भएर बनेको हिमालयन एभरेष्ट इन्स्योरेन्सले २ अर्ब २९ करोड रुपैयाँ बीमा शुल्क संकलन गरेको छ ।

(स्रोत: अनलाइनखबर)

काठमाडौंको खर्च गर्ने क्षमता खस्कियो ९ महिनामा २४ प्रतिशत बजेट खर्च

काठमाडौं/चालु आर्थिक वर्ष २०७९/८०मा काठमाडौं महानगरपालिकाको खर्चको दर गत वर्षभन्दा खस्किएको छ । महानगरपालिकाले २४ अर्ब ४१ करोड ९६ लाख रुपैयाँको बजेट ल्याएको थियो । तर, खर्च हुन नसके देखेपछि महानगरपालिकाले २२ अर्ब ५३ करोड ३३ लाख रुपैयाँ खर्च हुने संशोधित अनुमान गरेको छ ।

संशोधित अनुमानअनुसार साउन यता ९ महिनाको कुल खर्च जम्मा २४ दशमलव १४ प्रतिशत मात्रै भएको छ । महानगरपालिकाले सार्वजनिक गरेको प्रगति विवरण अनुसार चैतसम्ममा ५ अर्ब ४४ करोड ५ लाख रुपैयाँ मात्रै खर्च गर्न भएको छ । महानगरपालिकाले अर्को १७ अर्ब ९ करोड २८ लाख रुपैयाँ खर्च गर्न बाँकी छ ।

गत आर्थिक वर्ष २०७८/०७९को पहिलो ९ महिनामा महानगरले ३० दशमलव ३४ प्रतिशत खर्च गरिसकेको थियो । तत्कालीन मेयर विद्यासुन्दर शाक्यको अन्तिम बजेट रूपमा आएको १८ अर्ब १५ करोड ७७ लाख रुपैयाँको बजेट ल्याएका थिए । पछि उनले संशोधन गराएर १६ अर्ब ५१ करोड ६८ लाख रुपैयाँमा झार्ने गरेका थिए । गत वर्ष चैत मसान्तसम्म ५ अर्ब १ करोड १३ लाख रुपैयाँ खर्च भएको थियो । ४३ करोड रुपैयाँको खर्च रकम भने केही बढेपनि चालु आवको बजेटको तुलनामा ९ महिनामा महानगरको खर्चदर ६ प्रतिशतले कम छ ।

शिखामा बाहेक अन्यमा छैन प्रगति काठमाडौं महानगरपालिकाले ५ वटा क्षेत्रगत रूपमा बजेट विनियोजन गरेको थियो । जसमा कार्यलय सञ्चालन तथा प्रशासनिक खर्चबाहेक अन्य खर्चहरू न्यून देखिएका छन् । प्रशासनिक खर्चमा काठमाडौं महानगरपालिकाले ३ अर्ब

५३ करोड ८१ लाख छुट्याएकोमा १ अर्ब ८८ करोड ५० लाख खर्च गरेको हो, जुन विनियोजनको ५३ दशमलव २८ प्रतिशत हो । आर्थिक विकासको क्षेत्रमा महानगरले राखेको २२ करोड ९२ लाख रुपैयाँमध्ये १ करोड ७१ लाख रुपैयाँ अर्थात् ७.४७ प्रतिशत मात्रै खर्च गरेको छ ।

सामाजिक विकासतर्फ ३ अर्ब ६८ करोड ५८ लाख रुपैयाँ कुल बजेटमध्ये ३५.५१ प्रतिशत अर्थात् १ अर्ब ३० करोड रुपैयाँ, ८७ लाख रुपैयाँ मात्रै खर्च भएको छ । सबैभन्दा धेरै बजेट भएको पूर्वाधार विकास क्षेत्रतर्फ खर्च भने १५ प्रतिशत मात्रै भएको छ । पूर्वाधार विकास १३ अर्ब ६ करोड ८४ लाख रुपैयाँमध्ये १ अर्ब ९८ करोड ३० लाख रुपैयाँ मात्रै खर्च गरेको छ ।

यस्तै स्वास्थ्य तथा अन्तर सम्बन्धित क्षेत्रतर्फ पनि महानगरको खर्च न्यून रहेको छ । यो क्षेत्रमा महानगरले २ अर्ब १ करोड १६ लाख छुट्याएकोमा २४ करोड ६६ लाख ३४ रुपैयाँ हजार अर्थात् १.२२ प्रतिशत मात्रै खर्च गरेको हो । काठमाडौंले सबैभन्दा धेरै खर्च चालु आवमा सामाजिक विकासको क्षेत्रगत बजेट अन्तर्गत शिक्षामा गरेको छ । शिक्षातर्फ १ अर्ब ७८ करोड ३२ लाख रुपैयाँ बजेट रहेकोमा १ अर्ब ८ करोड २१ लाख खर्च गरेको छ । जुन विनियोजित रकमको ६० दशमलव ५९ प्रतिशत हो ।

३ शीर्षकमा शून्य खर्च आगामी आर्थिक वर्षको बजेटको लागि तयारी सुरु गर्ने समय भइसकेको पनि काठमाडौं महानगरपालिकाले चालु आर्थिक वर्षको ३ वटा शीर्षकमा अर्को खर्च गर्न सकेको छैन । जलस्रोत र सिंचाइको लागि छुट्याएको ८ लाखमध्ये एक लाख रुपैयाँ पनि खर्च गर्न सकेको छैन ।

(स्रोत: अनलाइनखबर)

नेपालमा बनेका सवारी दर्ता गर्न बाटो खुल्यो, 'यात्री'लाई राहत

काठमाडौं/सरकारले नेपालमा बनेका सवारी दर्ता गर्न कानुनी बाधा फुकाएको छ । यातायात व्यवस्थापन कार्यविधि निर्देशिका २०६० मा संशोधन गर्दै यातायात व्यवस्था विभागले नेपालमा जडान वा उत्पादन हुने सवारी दर्ता सम्बन्धी विशेष व्यवस्था गरेको हो ।

निर्देशिकामा '११.१.९' नम्बर बुँदा थप गर्दै लेखिएको छ, 'यस निर्देशिकामा अन्यत्र जुनसुकै कुरा लेखिएको भएपनि विदेशबाट पार्टीपुर्जा पैठारी गरी नेपालमा जडान हुने वा नेपालमा नै उत्पादन हुने सवारीको नयाँ दर्ता, सरुवा दर्ता, हेरफेर दर्ता, लिलाम दर्ता, पुनः दर्ता र नामसारी लगायतका प्रयोजनका लागि त्यस्तो सवारीको भन्सार प्रज्ञापनपत्र आवश्यक पर्ने छैन ।'

यसअनुसार अब नेपालमा बनेका सवारीले दर्ताका लागि प्रज्ञापनपत्र (एलसी) खोलेको प्रमाण बुझाउनुपर्ने भएको हो ।

नेपालमा जडान हुने वा उत्पादन हुने सवारीको नयाँ दर्ता, सरुवा दर्ता, हेरफेर दर्ता, लिलाम दर्ता, पुनः दर्ता र नामसारी लगायतका प्रयोजनका लागि त्यस्तो सवारीको भन्सार प्रज्ञापनपत्र आवश्यक पर्ने छैन ।

यो सँगै नेपालमा बनेका विद्युतीय र पेट्रोल-डिजेलबाट चल्ने सबै खालका सवारी दर्ता गर्न बाटो खुलेको छ । कानून बाधक भएकाले नेपालमा बनेको विद्युतीय मोटरसाइकलहरू दर्ता हुन नसकेपछि सरकारले दूतमार्गबाट विद्युतीय सवारी दर्ता प्रक्रिया खुला गर्न गरेको हो ।

नेपालमा बनेको विद्युतीय बाइक 'यात्री'ले नम्बर प्लेट नपाएपछि उत्पादन बन्द गर्ने चेतावनी दिँदै आएको थियो । यस्ता विद्युतीय

सर्वदा दर्ता, हेरफेर दर्ता, लिलाम दर्ता, पुनः दर्ता र नामसारी लगायतका प्रयोजनका लागि त्यस्तो सवारीको भन्सार प्रज्ञापनपत्रको सट्टा मूल्य अभिवृद्धि कर विजक र प्रचलित कानून बमोजिम अन्तः शुल्क सम्बन्धी प्रावधान आकर्षित हुने सवारीको हकमा अन्तः शुल्क निकासी फारम समेत पेश गर्नु पर्ने व्यवस्था गरिएको छ । सरकारले श्याट बिल, अन्तःशुल्क निकासी फारमका आधारमा यस्ता सवारीको दर्ता गरेर नम्बर प्लेट लिन सकिने छ ।

यो सँगै नेपालमा बनेका विद्युतीय र पेट्रोल-डिजेलबाट चल्ने सबै खालका सवारी दर्ता गर्न बाटो खुलेको छ । कानून बाधक भएकाले नेपालमा बनेको विद्युतीय मोटरसाइकलहरू दर्ता हुन नसकेपछि सरकारले दूतमार्गबाट विद्युतीय सवारी दर्ता प्रक्रिया खुला गर्न गरेको हो ।

नेपालमा बनेको विद्युतीय बाइक 'यात्री'ले नम्बर प्लेट नपाएपछि उत्पादन बन्द गर्ने चेतावनी दिँदै आएको थियो । यस्ता विद्युतीय

बाइकका यात्रुले सुरक्षा जाँचमा उनलाई नम्बर प्लेट नभएको भन्दै ट्राफिक प्रहरीले लामो स्पष्टीकरण सोधेर हैरान पार्ने गरेका छन् ।

सवारी दर्ता हुन यातायात तथा सवारी ऐन-२०४९ र बागमती प्रदेश यातायात तथा सवारी ऐनले तोकेको प्रक्रियाले नेपालभित्र बनेका सवारी दर्ता गर्न नमिल्ने भएपछि कानुनी उल्झन भएको थियो ।

अब निर्देशिका संशोधन गरेर सरकारले नेपालमा बनेका सवारी दर्ता गर्ने प्रवन्ध गरेको हो ।

(अनलाइनखबरबाट)

के तपाईं फोटो कपी प्रिन्टर मेसिन किन्दै हुनुहुन्छ ?

Brother, Canon, HP, Sharp Ricoh, Epson, Kyocera, Lexmark

टोलर रिफिलिङ, प्रिन्टर, कम्प्युटर, फोटोकपी लगायतको सर्विस छिटो छरितो र भरपर्दो रूपमा गर्नुभई हुन्छ हुनुहोस् ।

एक वर्षको वारेन्टीका साथै दुई वर्ष फ्रि सर्विस पनि गरिन्छ प्रिन्टर किन्दा एउटा कार्टेज सितैमा लैजाहुनेहोस् ।

Printer Shop

The complete office solution

Contact No. 9845292140, 057-527041, Schoolroad, Hetauda-4 tonerhouse_htd@yahoo.com

“तपाईं हामी सबैको कुरा”

कोरोना महामारीले समस्याग्रस्त अवस्थामा पनि हाम्रो प्रकाशन रोकिएको छैन, निरन्तर जारी छ ।

हामी तपाईंहरूकै माझमा छौं, पाठकको चाहनालाई मध्यनजर गर्दै परिष्कृत ढंगले अधि बढ्दैछौं ।

प्रकाशनको वर्षदेखि निरन्तर 'क' वर्गमा सूचिकृत

साझाकुरा
राष्ट्रिय दैनिक

वेबसाइटमा संसारभरबाट पढ्न सकिन्छ ।
www.sajhakuranews.com

भीमफेदी गाउँपालिका-८ देउराली-ईषा सडक छण्डमा भइरहेको स्याव ढलान कार्य । संघीय र प्रदेश सरकारसमेतको १० करोडको लगानीमा ३ प्याकेजमा ढेक्का लगाएर स्याव ढलान निर्माण भइरहेको हो । सडक स्तरोन्नति र ३ किलोमिटर स्याव ढलान चालू आर्थिक वर्षको आसारमसान्त सम्पन्न गरिसक्ने लक्ष्य लिइएको गाउँपालिका अध्यक्ष हिदम लामाले जानकारी दिए ।

थिडलाई पाँचतारा राष्ट्रिय सहकारी व्यक्तित्वबाट सम्मान

साझाकुरा संवाददाता
हेटौंडा, १४ वैशाख/ हेटौंडामा (साविक चुरियामाई गाविस) १६ वर्ष अघिदेखि सहकारी अभियान चलाएकी मञ्जु थिड पाँचतारा राष्ट्रिय सहकारी व्यक्तित्वबाट सम्मानित भएकी छन् ।

साविक चुरियामाई गाविसमा १६ वर्ष अघि टोलटोल र समुदायमा सहकारी अभियान उनले चलाएकी थिइन् । थिडले चलाएको अभियानबाट यहाँका सबै महिला सहकारीसँग जोडिएर आर्थिक उपार्जनमा लागिरेका छन् । प्लान इन्टरनेशनल नेपालको सहयोगमा महिला दिदीबहिनीको सामूहिक छलफल र बचत कार्यक्रम गर्दै उनले सहकारी अभियान सुरुवात गरिन् । २०१५ सालमा चुरियामाई-२ नयाँबस्तीमा जन्मिएकी उनी सहकारी क्षेत्र र समाजसेवामा क्रियाशील रहेर असल कर्मले समुदायमा र सिंगो मकवानपुरमा परिचित छिन् । थिडको सहकारी अभियानको एक नमूना संस्थाको रूपमा महिला जनचेतना बचत तथा ऋण सहकारी संस्थालाई जिल्लामा मात्र नभई नेपाल भरि चिनाउन सफल गरिन् । सहकारीको स्थापनाकालदेखि नैतुल्यवादी भूमिकामा रही २०१७

राक्सिराडका सामुदायिक वनलाई सक्रिय बनाइने

साझाकुरा संवाददाता
हेटौंडा, १४ वैशाख/ राक्सिराड गाउँपालिका भित्र रहेका विभिन्न सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहलाई सक्रिय र चलायमान बनाउनका लागि छलफल गरिएको छ । सामुदायिक वन उपभोक्ता महासंघ राक्सिराड गाउँपालिकाको अगुवाईमा विभिन्न सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहका पदाधिकारी, सब डिभिजन वन कार्यालय राक्सिराड र डिभिजन वन कार्यालय राप्तीका कर्मचारीबीच छलफल गरिएको हो । छलफलमा विभिन्न सामुदायिक वनका पदाधिकारीले वनमा रहेका समस्या, चुनौती र असहजताका बारेमा गुनासो राखेका थिए । सामुदायिक वनमा हुने डढेलो, वन क्षेत्रमा जथाभावी हुने सडक निर्माण तथा उपभोक्तामा जनचेतनाको कमीलागत चुनौती रहेको उनीहरूको भनाई छ । राक्सिराड सब डिभिजनका प्रमुख दिनेश सत्यालले निष्क्रिय रहेका र अव्यवस्थित समूहलाई सक्रिय बनाई वन संरक्षण र उपभोक्ताको हितमा काम गराउन पहल गरिएको बताए । राक्सिराडका ३५ वटा सामुदायिक वनमध्ये केही समूह मात्र

प्रशासनको एउटा निर्णयले सर्वसाधारणलाई राहत

साझाकुरा संवाददाता
हेटौंडा, १४ वैशाख/ जिल्ला प्रशासन कार्यालय मकवानपुरले विहीवारदेखि निःशुल्क रूपमा राहदानी तथा राष्ट्रिय परिचयपत्रको फारम भनेर व्यवस्था मिलाएको छ । जिल्ला प्रशासन कार्यालय मकवानपुरकै एउटा कोठामा कर्मचारी राखेर निःशुल्क रूपमा आम सेवाग्राहीको फारम भनेर व्यवस्था मिलाइएको हो । यसअघि हेटौंडाको उपमहानगरपालिका रोडमा रहेका विभिन्न स्थानमा शुल्क तिरेर मात्र आम सर्वसाधारणले फारम भई आएका थिए । आम सर्वसाधारणले मंहगो र कम तिरेर राहदानी तथा राष्ट्रिय परिचयपत्रको फारम भनेर गरेका थिए । यसले परिचयपत्रको फारम-फरक मूल्यका कारण हैरान भएको सर्वसाधारणलाई प्रशासनको निःशुल्क फारम भनेर व्यवस्थाको निर्णय राहत मिलेको हो । प्रशासन परिसरमै भेटिएका सेवाग्राहीले सरकार भएको महसुस गराएको बताए । विहीवार पहिलो दिन ४० जनाभन्दा बढी सेवाग्राहीले निःशुल्क सेवा लिएको

सहायक प्रमुख जिल्ला अधिकारी नेत्रप्रसाद शर्माले जानकारी दिए । जिल्ला प्रशासन कार्यालयबाट प्रवाह हुने सेवालाई थप प्रभावकारी एवम् सेवाग्राहीमैत्री बनाउन कार्यालयबाट निःशुल्क सेवा दिइएको उनले बताए । सेवाग्राही आफैले भरी पेश गर्नुपर्ने राहदानी तथा राष्ट्रिय परिचयपत्रको फारम २० नम्बर कोठाबाट हामीले निःशुल्क भइरहने व्यवस्था गरेका हौं । यसले नागरिक र प्रशासनबीचको दूरी घटाउँछ र उहाँहरूलाई सहज हुनेछ, शर्माले भने । यसअघि सेवाग्राहीले विभिन्न स्टेशनरी, फोटो पसल तथा

८७ जना विद्यार्थीलाई छात्रवृत्ति

साझाकुरा संवाददाता
हेटौंडा, १४ वैशाख/ मकवानपुरको सामाजिक क्षेत्रमा सक्रिय राउन्ड टेबल नेपालले ८७ विद्यार्थीलाई छात्रवृत्ति प्रदान गरेको छ । राउन्ड टेबलले मकवानपुर गढी-५, स्थित आधारभूत शिक्षा प्राथमिक विद्यालयमा ३ लाख १५ हजार ६ सय रुपैयाँको छात्रवृत्ति वितरण गरेको हो । राउन्ड टेबल नेपाल, हेटौंडा टेबल-३० का अध्यक्ष रवि अग्रवालको सभाध्यक्षतामा भएको छात्रवृत्ति वितरण कार्यक्रममा मकवानपुरगढी गाउँपालिका अध्यक्ष दोर्जे लामासाझातानको प्रमुख आतिथ्यता रहेको थियो । उनीहरूले विद्यालयका प्रधानाध्यक्ष प्रल्हाद धिमरेलाई छात्रवृत्ति बराबरको रकमको चेक हस्तान्तरण गरेका थिए । राउन्ड टेबल नेपाल, हेटौंडा टेबल-३० का सदस्य राबल जालानका अनुसार संस्थाले विगत २ वर्षदेखि उक्त विद्यालयमा ५ हजार लिटरको पानी ट्याङ्की, विद्यालयको छानो फेरेर रंगरोपन तथा विद्यार्थीका लागि पोशाकदेखि स्टेशनरी सामग्री सहयोग गर्दै आइरहेको छ ।

शिक्षामा पर्याप्त बजेट बिनियोजन गरौं: वडाध्यक्ष सिग्देल

साझाकुरा संवाददाता
हेटौंडा, १४ वैशाख/ हेटौंडा उपमहानगरपालिका-४ नम्बर वडाध्यक्ष नवीन सिग्देलले शिक्षा, स्वास्थ्य र रोजगार साफा र अनिवार्य अधिकार भएको बताएका छन् । नारी संरक्षण केन्द्रद्वारा अतिविपन्न वर्ग तथा सीमान्तकृत समुदायका विद्यार्थीलाई शैक्षिक सामग्री वितरण कार्यक्रममा बोल्दै उनले शिक्षामा बजेट विनियोजन पर्याप्त हुनुपर्ने र गुणस्तर कायम गर्ने स्थानीय

सरकारले ध्यान दिन पर्ने बताए । अध्यक्ष सिग्देलले देश र समाज विकासको आधार शिक्षा भएकोले शिक्षालाई प्राथमिकतामा राख्नु पर्ने बताउँदै भौतिक विकासको साथै सामाजिक र मानवीय विकासमा ध्यान दिनपर्नेमा जोड दिएका छन् । कार्यक्रममा भुटन्देवी, आधुनिक, अमर, बालबोध, जनप्रिय, प्रगति, ज्योति, सोलिडियरिटी, मकवानपुर बालविद्यालयन मातिका २५ जना विद्यार्थीलाई शैक्षिक सामग्रीहरू ब्याग, ३ दर्जन जिस्ता कपी, क्याल्कुलेटर, पेन्सिल २ दर्जन, पेन २ दर्जन, जोमेकटी बक्स १ थान, एक दर्जन इलेजर, सफनर, स्केल वितरण गरिएको नारी संरक्षण केन्द्रका कार्यक्रम संयोजक जेरोम घलेले जानकारी दिए । कार्यक्रम बालगृह सञ्चालक समितिका सदस्य दिलिप थापाको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा हिमराइतकी कार्यक्रम संयोजक कुमारी वाईवा, कोशिश मकवानपुरकी शकुन्तला पौडेल लगायतको उपस्थिति रहेको थियो ।

बहिरा अपाङ्गता भएकालाई अभिमूखीकरण

साझाकुरा संवाददाता
हेटौंडा, १४ वैशाख/ मकवानपुर बहिरा संघको आयोजनामा बहिरा अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अधिकार सम्बन्धी तीनदिने क्षमता विकास अभिमूखीकरण तालिम सुरु भएको छ । हेटौंडा उपमहानगर पालिकाको सहयोगमा भएको कार्यक्रमको हेटौंडा-४ का वडाध्यक्ष नवीन सिग्देलको प्रमुख अध्यक्षता रहेको थियो । सिग्देलले बहिरा अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अधिकारको लागि ४ नम्बर वडाकार्यालयले सधैं भूमिअधिकार मञ्च अध्यक्षमा स्याङ्तान

सहयोग गर्ने विश्वास दिलाए । कार्यक्रममा हेटौंडा उपमहानगर पालिकाकी महिला तथा बालबालिका महाशाखा प्रमुख बिष्णुकुमारी लामिछाने, राष्ट्रिय दोभासे संघका अध्यक्ष दिनेश श्रेष्ठ, राष्ट्रिय अपाङ्गता महासंघ बागमती प्रदेश सहसचिव

शारदा पौडेल, राष्ट्रिय बहिरा महासंघ, गण्डकी प्रदेश अध्यक्ष विकास धिमरे, नेत्रिन संघका उपाध्यक्ष दिलबहादुर सुनारलगायतको आतिथ्यता रहेको थियो । कार्यक्रम मकवानपुर बहिरा संघका अध्यक्ष दुर्गा बानियाँको सभाध्यक्षतामा भएको थियो ।

सम्पूर्ण ब्राण्डका गाडी एकै ठाउँमा सम्पूर्ण सेवासहित

कार वास भित्र/बाहिर
वाइरिड मर्मत
A/C मर्मत तथा ज्याँस रिफिलिड
सेन्सरसम्बन्धी समस्या कम्प्युटरबाट जाँचिने
डेन्ट, पेन्ट, प्लाष्टिक/ज्याँस/इलेक्ट्रिक बेलिडिड
टायर ब्यालेन्स, पन्चर र फेर्जे काम मेसिनबाट
इन्जिनसम्बन्धी सबै काम

Himalayan Motors Pvt.Ltd.
हेटौंडा, चौकीटोल, सम्पर्क नं.: ०५७-५९०३३३

बालबालिकालाई स्तनपान किन गराउने ?

- आमाको दुधले बालबालिकाको जीवन रक्षा गर्छ ।
- आमाको बिगौति दुधले बालबालिकालाई खोपसरहको काम गर्छ ।
- आमाको दुधमा बालबालिकालाई आवश्यक पर्ने पर्याप्त पानी र खनिज हुन्छ ।
- स्तनपानले आमालाई स्तन र पाठेघरको क्यान्सर हुनबाट बचाउँछ ।
- स्तनपानले शिशुको शारीरिक, मानसिक, बौद्धिक तथा सामाजिक विकासमा मद्दत गर्छ ।
- त्यसैले बालबालिकालाई पर्याप्तमात्रामा स्तनपान गराऔं ।

“सुनमा शुद्धता डिजाइनमा आधुनिकता”
आधुनिक सुन चाँदी पसल
हेटौंडा-२, पुरानो मकवानपुर रोड

हामीकहाँ आधुनिक डिजाइनका गार गहना बनाउनुका साथै खरिद बिग्री गरिन्छ ।
प्रो. राजु सेन्चुरी
सम्पर्क नं. : ९८४५५३०५६३, ९८५५२०४३३

कार्यालय सहायक आवश्यकता

मिति : २०८०/०९/१४
प्रस्तुत विषयमा शिक्षा विकास महाशाखा हेटौंडा उपमहानगरपालिका मकवानपुरको च.नं. ८१९६ मिति २०८०/०९/१३ को प्राप्त पदपूर्ति अनुमति पत्र तथा विद्यालय व्यवस्थापन समितिको मिति २०८०/०९/१४ को बैठक निर्णयानुसार यस विद्यालयलाई विद्यालय कर्मचारी (कार्यालय सहायक) पद १ पदपूर्ति गर्नुपर्ने भएकोले तपसिल बमोजिम उल्लेखित योग्यता पुगेका नेपाली नागरिकहरूबाट १० दिन भित्र रिक्तपूर्वक दरखास्त आह्वान गरिन्छ ।

तपसिल:
विज्ञापन नं : ०१/२०८०
पद : विद्यालय कर्मचारी (कार्यालय सहायक)
संख्या : १ (एक)
नियुक्ति किसिम : करार
उमेर: १८ वर्ष पुरा भई ४० वर्ष ननाघेको
तलब : नेपाल सरकारले तोके बमोजिम
आवश्यक शैक्षिक योग्यता : वाणिज्य शास्त्रमा +२ वा सो सरह, कम्प्युटरमा दक्षता भएको

आवश्यक कागजात :
१) निवेदन (हस्तालिखित)
२) नेपाली नागरिकता प्रमाणपत्रको छायाप्रति-१
३) शैक्षिक योग्यताको प्रमाणपत्रको छायाप्रति-१
४) बायोडाटा एक प्रति/अनुभव केहीभए सो समेतको छायाप्रति-१
परीक्षा दत्तुर : रु. ५००। (पाँच सय मात्र)
परीक्षाको किसिम : लिखित, मौखिक परीक्षा, कम्प्युटर सीप परीक्षण दरखास्त दिने अन्तिम मिति : २०८०/०९/२४ गते विद्यालय समयसम्म सम्पर्क मिति : २०८०/०९/२४ गते विद्यालय समय परीक्षा मिति : सम्पर्क मितिमा तोकिने ।

बप जानकारीको लागि सम्पर्क नम्बर :
९८४५१०४८९८३ (प्र.अ), ९८४५१२२५२५ (अध्यक्ष वि.व्य.स.)

राजदेवी माध्यमिक विद्यालय
हेटौंडा-१८ मकवानपुर

कपडाहरूको धुलाई र ड्राई विलनको लागि सम्भन्हुसे

कोट, पाइन्ट, सर्ट, तन्ना, साडी, ज्याकेट, बल्याङ्केट सामान्य प्रयोगका कपडाहरूको आधुनिक प्रविधिबाट धुलाई तथा ड्राई विलनका लागि सधैं सम्भन्हुसे ।

कार्पेट तथा शोफाको खोलहरू घरमै गएर धोइन्छ ।

मेरिना ड्राई विलनिङ्ग स्पोट
नगरविकास रोड, हेटौंडा-४, हुप्रचौर
(निर्माण व्यवसायी संघको अगाडि)
सम्पर्क नं. : ९८४५९२६९९२